

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

ΟΡΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.—Τὰ πρὸς Β. φυσικὰ ὄρια τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας τὰ ὑπὸ τῆς ἱστορίας εἰς αὐτὰς διδόμενα εἶναι τὰ ἑξῆς: Εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον παρὰ τὴν Κατερίναν ἐκβάλλει ποταμὸς νῦν Πέλεκας καλούμενος ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου (ιδίως τῶν Πιερίων ὄρεων) τῶν ἀνατολικῶν ὑπωρειῶν τοῦ Φλαμπόρου. Ὁ ποταμὸς οὗτος χρησιμεύει ὡς φυσικὸν ὄριον. Ἐκεῖθεν τὸ Πιέριον ὄρος, τὸ Φλάμπουρον μέχρι Σερβίων, ἐντεῦθεν τὰ Καμβούνια ὄρη μέχρι τοῦ ὄρους Βουρίνου. Ἀπέναντι τούτου τὸ παραποτάμιον τοῦ Ἀλιάκμωνος Δόξα ὅπερ διαρρέει τὰ Γρεβενὰ καὶ ἀνέρχεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Γρεβενίτικο μέχρι τῶν Βασιλικῶν (Βουνὰ τῆς Κονίτσας) τὰ ὅποια λήγουσιν εἰς τὴν Κόνιτσαν παρὰ τὸν ἄνω Ἄψον (Βογιοῦσσαν). Ἐντεῦθεν οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς φυσικώτερον ὄριον εἰμὴ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἄψος μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος (Scala di Vojussa) πρὸς Β. τοῦ Αὐλώνος. Σημειωτέον ὅτι ὁ Στράβων (σελ. 323 καὶ 326) τὰ πρὸς Ν. τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Ἐπιδάμνου διὰ Λυχνιδοῦ, Ἡρακλείας, Ἐδέσσης κτλ. μέχρι Θεσσαλονίκης θεωρεῖ Ἠπειρον, τοῦτέστιν ἐκτείνει τὰ πρὸς Β. ὄρια πολὺ ἀνωτέρω τῶν ἐνταῦθα σημειουμένων.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐν σελ. 151 καὶ 224 καταχωρισθέντα, ὁ μὲν πληθυσμὸς τῶν δύο ἐπαρχιῶν ἀνέρχεται εἰς 1,142,000 ψυχὰς ἐξ ὧν Ἕλληνες 781,000 οἱ δὲ λοιποὶ Μωαμεθανοὶ καὶ Ἰσραηλιῖται· οἱ δὲ νῦν εἰσπραττόμενοι φόροι ὑπὸ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως ἀνέρχονται εἰς γρόσια 70—73,000,000 ἤτοι 14—15 ἑκατομμύρια φράγκα μὴ περιλαμβανομένων τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν μονοπωλείων τοῦ σαντζακίου Λαρίσσης (Θεσσαλίας), ἅτινα ὑπέχονται εἰς τὸ βιλαέτιον Θεσσαλονίκης.

*
* *

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ.—Ἐδημοσιεύθη τέλος ἐν Βερολίνῳ καὶ ἀποσταλεῖς ἐξετέθη εἰς τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων ἑλληνικὸν τμήμα ὁ πίναξ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν μετὰ τῶν παρακειμένων ἀλβανικῶν, αλαβικῶν καὶ ρωμανικῶν. Ὁ πίναξ οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐκδιδομένου ἀναλώμασι τοῦ ἐν Μικσαλίᾳ ὁμογενοῦς κ. Στεφάνου Ζαφειροπούλου ἵνα τὰ ἀντίτυπα αὐτῶν διανεμηθῶσι δωρεὰν εἰς τὰ ἄπορα ἑλληνικὰ παιδευτήρια. Ὁ πίναξ οὗτος συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ πινακογράφου Κεϊπερτ καὶ ἐκδοθεὶς ἐν τῷ ἀρίστῳ λιθογραφικῷ καταστήματι τοῦ Βερολίνου Δίτριχ-Γράιμερ περιλαμβάνει πᾶσαν τὴν Θρακοϊλλυρικὴν χερσόνησον καὶ τὰς ἑλληνικὰς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας χώρας, ἐχρωματίσθη δὲ καθὰ λέγει σημείωσις τις κάτωθεν τοῦ χάρτου εὑρισκομένη κατὰ νέον τι σύστημα ὅπερ δυνατόν νὰ ὀνομασθῇ ἔθνοκρατικόν.

Πρὸς διασάφησιν τοῦ νέου τούτου συστήματος ἐξεδόθη γαλλιστί ἐν Βερολίνῳ φυλλάδιον ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν κκ. Κέρσκες καὶ Χόμαν ἐν ᾧ ἐκτίθενται τὰ μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσαντα ἐσφαλμένα συστήματα τῆς ἐθνογραφικῆς μεθόδου καὶ ἀναπτύσσονται τὰ ὠφελήματα τῆς νέας μεθόδου, καθ' ἣν αἱ χῶραι τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου διακρίνονται διὰ διαίρέσεων καὶ συμπλεγμάτων φυλῶν καὶ ὅσον εἶναι ἐφικτὸν διὰ φυσικῶν ὁρίων, δι' ἱστορικῶν ἀξιώσεων καὶ δι' ἀρχαιοπρακτότων συγγενειῶν εἰς ἐκάστην διαίρεσιν ἢ συμπλεγμα ἡγεῖται ἐν χρωμα, τὸ ἐν δὲ χρωμα δὲν σημαίνει ὅτι τὰ συστατικὰ μέρη παντὸς τμήματος οἰκοῦνται μόνον ὑπὸ μιᾶς ἐνιαίας φυλῆς, ἀλλ' ἀπλῶς ὑπεμφαίνει τὴν αὐτόθι ἐπικρατοῦσαν ἐκάστοτε φυλὴν. Τὸ φυλλάδιον συναδεύει ἀντίτυπον ἐν μικρῷ τοῦ μεγάλου πίνακος, ἐν ᾧ οἱ μὲν Ῥουμῶναι ἔχουσι πράσινον χρωμα, οἱ Βούλγαροι κίτρινον, οἱ Σέρβοι, Βόσνιοι, Ἑρζεγοβίνιοι καὶ Μυροβοῦνιοι ὑποκίτρινον, οἱ Ἀλβανοὶ ἰσοιδῆς καὶ οἱ Ἕλληνας ἐρυθρόν. Τὸ Ἑλληνικὸν χρωμα περιλαμβάνει τὰς χώρας ἀπὸ τοῦ Αἴμου, τοῦ Σκάρδου καὶ τοῦ Σκουμπὶ μέχρι τοῦ Γαιναίου, τὰς ἰονίους νήσους, πάσας τὰς ἐν τῷ Αἰγαίῳ νήσους μικρὰς καὶ μεγάλας καὶ τὰς πρὸς νότον τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ ἀπέναντι τῆς μικρᾶς Ἀσίας ὡς καὶ τὰς ἀκτὰς τῆς μικρᾶς Ἀσίας μέχρι Τραπεζοῦντος.

* * *

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΡΓΩΝ ΜΙΧΑΗΛ ΑΚΟΜΙΝΑΤΟΥ.—Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Ἀθηνῶν ἐψήφισε δαπάνην δραχμῶν τετρακισχιλίων πρὸς ἐκδόσιν τῶν ἔργων τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μιχαὴλ τοῦ Ἀκομινάτου (1182—1204), ἀδελφοῦ τοῦ γνωστοῦ ἱστορικοῦ Νικήτη τοῦ Χωνιάτου. Τὰ ἔργα ταῦτα, ἅτινα θὰ ἐκδοθῶσιν ἐν δύο τόμοις, ἐκέρττω ἐκ τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν φύλλων, εἶνε τὰ πλεῖστα ἀνέκδοτα, σύγκεινται δ' ἐκ λόγων ἐγκωμιαστικῶν, μονωδικῶν, βιογραφικῶν, ἐκ ποιήσεων, ἐξ ὁμιλιῶν γενομένων ἐν τῷ Παρθενῶνι, ἐξ ἐπιστολῶν γραφειῶν εἰς τοὺς προὔχοντας τοῦ βυζαντινοῦ κράτους, ἱεράρχας, ἀρχοντας, λογίους. Μέχρι τοῦ νῦν εἶνε ἐκδομένον μάλισ τὸ ἕνατον τοῦ ὅλου, ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Tafel καὶ τῶν Γάλλων Boissonade καὶ Migne. Εἶνε δὲ τὰ ἤδη ἐκδομένα ἢ εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ἀκομινάτου προθεωρία, ἐξ ἐπιτολῆς πρὸς τὸν Ἐπιστάθιον Θεσσαλονίκης, ἢ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ δικτρεποῦς τούτου ἱεράρχου μονωδία τοῦ Μιχαὴλ, ἢ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσαάκιον τὸν Ἀγγελον προσφώνησις, ἢ εἰς τὸν ἀδελφὸν Νικήτην τὸν Χωνιάτην μονωδία, τὸ εἰς τὸν βασιλέα Ἰσαάκιον τὸν Κομνηνὸν ὑπομνηστικόν, οἱ ἐπὶ τῇ ἀρχετύπῳ ἀνιστορήσει τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν στίχοι τοῦ Μιχαὴλ λατινιστί δὲ μόνον ἐξεδόθη καὶ ἡ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Βαίων ὁμιλία. Πλὴν δὲ τούτων τῶν ἤδη πρότερον ἐκδομένων καὶ δικαίως ἐπιμηθέντων ὑπὸ τοῦ Bandini, Tafel, Ellissen, Boissonade, Migne καὶ πλείστων ἄλλων ξένων λογίων ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων ὁ ὑφηγητῆς κ. Σπυρίδων Π. Λάμπρος ἐν τῇ περὶ Ἀθηνῶν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 16' αἰῶνος συγγραφῇ αὐτοῦ τὸ προσφώνημα εἰς τὸν πραίτωρα Δριμὺν καὶ πολλὰ ἄλλα ἀποσπάσματα, ἐν δὲ τῷ Ἀθηναίῳ ἐπι-

στολήν περί Γαληνοῦ καὶ λουτρῶν γραφεῖσκαν ἐκ Κέας εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἰατρὸν Νικόλαον τὸν Καλοδούκην.

Τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀπάντων τοῦ Ἀκομινάτου, περὶ ἣν ἡσχολήθησαν θερμῶς πλεῖστοι τῶν ξένων λογίων, ἐν οἷς μνημονεύομεν τοῦ Bandini, Tafel, Ellissen καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀκαδημαϊκοῦ κ. Miller, ἀνέθηκε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς τὸν κ. Λάμπρον, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἡσχολήθη περὶ τὸν βυζαντινὸν τοῦτον συγγραφέα ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Βιέννης, τοῦ Ὁξωνίου, τῶν Παρισίων καὶ τῆς Φλωρεντίας καὶ παρέβαλε πάντας τοὺς σωζομένους κώδικας· ὡς δὲ μακθάνομεν ὁ μὲν πρῶτος τόμος θέλει ἐκδοθῆ κατὰ τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον, ὁ δὲ δεύτερος τελευτῶντος τοῦ 1879.

* *

ΚΡΙΣΙΣ ΒΑΓΝΕΡ περὶ τῶν *Βυζαντινῶν συγγραφέων*. — Ὁ ἐν Ἀμβούργῳ καθηγητῆς κ. Γουλιέλμος Βάγνερ ἐξέδωκε γερμανικὴν μετάφρασιν τῆς περὶ *Βυζαντινῶν ἀξιολόγου* συγγραφῆς τοῦ κ. Δημητρίου Βικέλλα τῆς ἐκδοθείσης ἐν Λονδίῳ τῷ 1874. Ὁ φιλέλληνας μεταφραστῆς πολλὰ καὶ καλὰ προλογίζει περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν Ἑλλήνων ἐργασίας. Ὁ κ. Βάγνερ προσέθηκεν ἐν τέλει ἀξιολόγους τινὰς σημειώσεις, ὧν ἐξείρομεν τὴν περὶ τῶν βυζαντινῶν συγγραφέων ἔχουσαν ᾧδε·

«Προκειμένου περὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον περιφρονηθέντων βυζαντινῶν συγγραφέων, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ συγγραφέως, ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἐνταῦθα παρατήρησις τις. Τοὺς βυζαντινοὺς συγγραφεῖς ἔβλαψε πρὸ πάντων ἡ σύγκρισις πρὸς τοὺς μεγάλους κλασικοὺς, σύγκρισις ἣν ἄλλως ἐνίοτε αὐτοὶ προὐκάλεσαν ἀνοήτως, ἀγωνιζόμενοι νὰ μιμηθῶσι δουλικῶς τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τῶν ἀρχαίων συγγραφέων· ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι οἱ βυζαντινοὶ ἱστορικοὶ, ὁ Προκόπιος, ὁ Ἀγαθίας, Λέων ὁ διάκονος, Ἄννα ἡ Κομνηνὴ, ὁ Κατακουζηνός, ὁ Χαλκακονδύλης καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ Δούκας καὶ Φραντζῆς, ἀναγινωσκόμενοι ὀρθῶς, οὐχὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα φιλολογικῆς μικρολογίας, ἀλλ' ἐξ ἱστορικοῦ διαφόρου, οὐχὶ κυριώτατα χάριν τοῦ τύπου αὐτῶν, ἀλλὰ χάριν τοῦ περιεχομένου, εἶνε βεβαίως ἀνάγνωσμα σπουδαιότατον. Ὅταν δὲ τις ἐμβαθύνῃ εἰς ταύτας τὰς συγγραφὰς δὲν θάρσῃ νὰ εὕρῃ πλοῦτον προβλημάτων διαφερόντων καὶ προκαλούντων τὴν ἔρευναν, ἐχόντων μεγίστην ἀξίαν διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν μέσων αἰώνων καὶ τῆς Ἀνατολῆς. Εἶνε λίαν ὀλιβερὸν, ὅτι τὸ σῶμα τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως τῶν βυζαντινῶν, καίπερ ἐπιχειρηθὲν ἐπί σκοπῷ ἀξίῳ ἐπαίνου, οὐδαμῶς ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ προσδοκίας ἐπιμελοῦς ἐκδόσεως τούτων τῶν συγγραφέων ἤδη διὰ τοῦτο, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκδοτῶν δὲν ἦσαν λίαν συνωκειωμένοι πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λόγον τῶν μέσων αἰώνων καὶ πολλάκις κατεφρόνουσαν τῶν συγγραφέων, ὧν ἀνελάμβανον τὴν ἔκδοσιν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ᾔτο ἂν πάντες οἱ τόμοι τῆς συλλογῆς ταύτης εἶχον ἐκδοθῆ μεθ' ὅσης ἐπιμελείας ἢ ἀξιολογῆς ὑπὸ Hase ἐκδοσὶς Λέοντος τοῦ Διακόνου· ἀλλὰ δυστυχῶς τοὺς πλείστους τόμους ἐξέδωκεν

ὁ Bekker, ὅστις πολλάκις ἐν τοῖς τριούτοις εἰσγάγεται ἐπιπολαιότατα — *facce tantū viri dixerim*. Νέον σύνταγμα τῶν βυζαντινῶν συγγραφέων θὰ ἦτο ἐπιχείρησις ἀνταξίαν ἐπιτροπείας Ἑλλήνων λογίων, δυναμένων νὰ διορισθῶσιν ἐν μέλλουσιν ἡσυχωτέροις χρόνοις ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου πανεπιστημίου.

Ἐπικρατοῦμεν ἐκ καρδίας εἰς τοὺς λόγους τούτους τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ, πιστεύοντες ἀδιστακτικῶς ὅτι ἐγχείρημα τοιοῦτον μόνον ὄφ' Ἑλλήνων δύναται νὰ κατορθωθῇ· εὐχόμεθα δὲ ἵνα, ἡσύχως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, γείνη πατὲρ σκέψις ὑπὸ τῶν διεπόντων τὰ τοῦ ἐθνικοῦ πανδιδακτηρίου περὶ τοιαύτης τινὸς ἀξίας λόγου ἐκδόσεως τῶν βυζαντινῶν ιστοριογράφων, ἧτις ἤθελε πάντως τιμῆται τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην.

* *

ΕΚΘΕΣΕΙΣ, ΣΥΝΕΔΡΙΑ. — Ἐπὶ τῇ εὐκαρίᾳ τῆς παγκοσμίου ἐν Παρισίοις ἐκθέσεως τὰ ἐξῆς συνέδρια συγκαλοῦνται ἐν τῇ Γαλλικῇ πρωτεύουσῃ· συνέδριον ταχυδρομικόν, συνέδριον φιλολογικῆς ἰδιοκτησίας, συνέδριον γεωπονικόν, συνέδριον πρὸς ἀπαρίθμησιν ἐνιαίων τῶν συρμάτων, ἅτινα καὶ ἐπέρανεν τὰς ἐργασίας των. Ἐπι δὲ συνέδριον τῶν φιλανθρωπικῶν ἐταιριῶν, συνέδριον δημογραφικόν, συνέδριον τῶν ἐθνογραφικῶν ἐπιστημῶν, συνέδριον πρὸς σπουδὴν καὶ βελτίωσιν τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς, συνέδριον ἀρχιτεκτονικόν, συνέδριον δημοσίας καὶ δημοτικῆς ὑγιεινῆς, συνέδριον πολιτικῆς μηχανικῆς, συνέδριον τῶν ἀνθρωπολογικῶν ἐπιστημῶν, συνέδριον μετεωρολογικόν, συνέδριον γεωλογικόν, συνέδριον τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας. Εἰς τινὰ τούτων τῶν συνεδρίων ἀπέστειλεν ἀντιπροσώπους καὶ ἡ Ἑλλάς.

— Ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων ἀντιπροσωπεύεται ὡς ἐξῆς. Ἑλληνες ἐπίτροποι οἱ κκ. Γρηγόριος Ἰψηλάντης πρόεδρος, Ἀλέξανδρος Μανσόλας, Θεόδωρος Ὀρφανίδης, Ἀνδρέας Κορδέλλας, Νικόλαος Δεληγιάννης, Β. Νικολαΐδης, Ε. Ἐρλάνγκερ, Π. Ροδοκανάκης, ὑποκόμης de Villestreux, Κ. Φωστηρόπουλος γραμματεὺς. Ἑλληνες ὀρκωτοὶ κριταὶ (*jurés*) οἱ κκ. Α. Κορδέλλας ἐν τῇ ΜΓ' κλάσει (πρῶτόντα μεταλλείων καὶ μεταλλουργείων), Α. Παλάσκας ἐν τῇ ΕΖ' κλάσει (ὕλικόν ναυτιλίας καὶ ναυαγιοσωστικῆς), Α. Παπσοῦμος ἐν τῇ ΟΑ' κλάσει (παχέα θρεπτικὰ σώματα, γαλακτερά καὶ ὠά), Ραούλ Δελαμότ ἐν τῇ ΟΕ' (ποτὰ ἀναθραπτικά), Π. Δραγοῦμης ἐν τῇ Ε' συναγωγῇ (ἐξορυκτικὰ βιομηχανία), Π. Κυριακὸς ἐν τῇ Σ' (ἐργαλεῖα καὶ μέθοδοι τῶν μηχανικῶν βιομηχανιῶν) καὶ Τζῶν Ἐδων ἐν τῇ Ζ' (τρόφιμα).

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1878 ΙΟΥΝΙΟΣ (Ε. Ν.)

Βαρόμετρον

Θερμόμετρον. ἐκ.

Μέση θλιψίς 750,40	Μέση θερμοκρασία 26,24
Μεγίστη » 755,35 (τὴν 9ην)	Μεγίστη » 35,4 (τὴν 2αν)
Ἐλαχίστη » 745,12 (τὴν 28ην)	Ἐλαχίστη » 16,0 (τὴν 10ην)

Ἡμέραι βροχῆς 3, (ποσὸν τοῦ καταπεσόντος ὕδατος 7,43 χμ.), ἀστραπῶν 4, βροντῶν 2. Ἀνεμοὶ ἐπνευσαν κατὰ 16 ἡμέρας ΝΑ, ΙΒΑ, ΙΙΒΑ, 2Ν.